

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Milki Škaro Grozdanić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 12. prosinca 2019., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17), 19. prosinca 2019.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/64, Urbroj: 376-04-19-4 od 17. srpnja 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/64, Urbroj: 376-04-19-4 od 17. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora [redacted] ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: [redacted] dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je podnio tužbu protiv osporene odluke tuženika od 17. srpnja 2019. zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe kako tuženik opravdava nezakonito postupanje Hrvatske pošte (u nastavku: HP) koja da obavlja necjelovitu poštansku uslugu prilikom druge dostave poštanskih pošiljaka i pri tom krši čl. 85. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP) koji izričito propisuje da HP treba obavijestiti primatelja pismena da nakon neuspjele prve dostave određenog dana i sata bude na mjestu dostave (kućnoj adresi) radi preuzimanja pismena. Umjesto toga, HP ispisuje obavijest o prispjeću pošiljke o tome da će se druga dostava obaviti „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“, (roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave), pa je tako glede ove pravne stvari 5. listopada 2018. tužitelju dostavila obavijest o prispjeću predmetne pošiljke (prijemnog broja: [redacted]), odnosno sudskog pismena kojeg je tužitelj zaprimio tek 16. listopada 2018. (četvrtog radnog dana nakon proteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena u poštanskom uredu), ubacivanjem u svoj poštanski sandučić.

Budući pojam „određenog dana i sata“ koje propisuje Zakon nikako ne znači isto kao i pojam „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“ koje koristi HP, jasno je da HP krši čl. 85. st. 2. ZUP-a i obavlja necjelovitu poštansku uslugu. Pojašnjava kako je tuženik u nemogućnosti da opovrgne očito kršenje čl. 85. st. 2. ZUP-a, prvo pokušao navođenjem i obrazlaganjem triju zakonskih propisa (čl. 85. st. 5. ZUP-a, čl. 37. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) i čl. 2. st. 2. toč. 21. ZPU-a) dokazati da je u ovoj pravnoj stvari HP navodno obavila cjelovitu poštansku uslugu, jer u tom slučaju tuženik ne bi imao nadležnost za rješavanje spora između HP-a i tužitelja. Međutim, tužitelj se poziva na članak 85. st. 5 ZUP-a, koji se odnosi na izvršenje osobne dostave na način da se u konačnici pismeno ubaci u poštanski sandučić primatelja i tvrdi da se isto nikako ne može poistovjetiti ili izjednačiti sa cjelovitom (kompletnom) poštanskom uslugom, što tuženik diskretno pokušava učiniti tvrdeći da neprecizno označavanje vremena druge dostave ne predstavlja i obavljanje necjelovite usluge, odnosno dostave kako to nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a. Citira i poziva se na odredbu članka 37. ZPU-a i čl. 2. stavak 1. točku 21. ZPU-a, te ističe da je sasvim suprotno tuženikovo tumačenje tog propisa prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se isključivo odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljani - sudsko pismeno je ipak (nekako) dostavljeno tužitelju - u ovoj pravnoj stvari se (navodno) radilo o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Tužitelj tvrdi da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanskih usluga, nego četiri možda najvažnija elementa, a da je ispisivanje Obavijesti o prispjeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a), također sastavni dio obavljanja poštanske usluge. Znajući da za dokazivanje obavljanja cjelovite poštanske usluge od strane HP-a (u ovoj pravnoj stvari) nema pravnog temelja, tvrdi da je tuženik samovoljno i neovlašteno izuzeo HP od poštivanja čl. 85. st. 2. ZUP-a, tako da je na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke utvrdio kako zbog organizacije poštanskog posla u praksi, na kojeg utječu brojne druge nepredvidljive okolnosti nije moguće odrediti točan sat obavljanja druge dostave pismena (kojeg nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a), te da HP može sama određivati okvirno, na način da odredi jedan cijeli dio dana kada će obaviti drugu dostavu, dok je glede određivanja točno određenog dana za obavljanje druge dostave prihvatio nezakonitu formulaciju HP-a sa druge stranice obrazloženja pobijane odluke po kojoj se zakonom utvrđeni pojam „određeni dan“ zamjenjuje pojmom iz poštanske prakse „dan nakon isteka roka od pet dana“.

U odnosu na točku 2. izreke osporene odluke ukazuje na tvrdnju tuženika sa treće stranice obrazloženja pobijane odluke prema kojoj on nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a. Sasvim suprotno, tužitelj ističe da je tuženik sukladno čl. 59. st.1. ZPU-a nadležan za provođenje inspeksijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok je čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u jednoj svojoj ranijoj odluci Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019. utvrdio da (ipak) može obaviti inspeksijski nadzor nad HP-om (označeni dio na trećoj stranici obrazloženja te odluke). Osim toga, nejasno je koji se dio zahtjeva tužitelja od 3. travnja 2019. (za rješavanje spora) odnosi na tzv. „kontinuirano i nezakonito obavljanje necjelovite usluge dostave, sukladno čl. 85. st. 2. ZUP-a“, jer takvu formulaciju tužitelj nigdje nije koristio u ovoj pravnoj stvari. Ustvrdio je kako se radi o pokušaju tuženika da izmjeni tvrdnje tužitelja o „obavljanju necjelovite poštanske usluge“ u vlastitoj interpretaciji o „obavljanju necjelovite dostave“

Ukazuje na to da tijelo koje je osnovano radi nadziranja primjene Zakona utvrđuje da nije moguće primijeniti Zakon i zato ne poduzima ništa protiv prekršitelja zakonskih propisa (HP-a u ovoj upravnoj stvari). Radi navedenog, osim poništenja nezakonite odluke tuženika od 17. srpnja 2019., tužitelj od Suda traži da tuženiku i HP-u odredi postupanje prema zakonskim propisima, odnosno prema članku 85. st. 2. ZUP-a.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana što detaljno obrazlaže u nastavku odgovora na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako je Hrvatska pošta u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) i odredbi članka 85. ZUP-a. U upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom nesporno je utvrđeno kako je Hrvatska pošta prvi pokušaj dostave izvršila 5. listopada 2018., obzirom da tužitelj nije zatečen na adresi istom je ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se ista može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijepodnevnim satima, nakon proteka navedenog roka izvršen je drugi pokušaj dostave 16. listopada 2018. Obzirom da korisnik ponovno nije zatečen na adresi, predmetna pošiljka je uručena ubacivanjem u kućni kovčežić tužitelja. Imajući u vidu navedeno, u postupku je utvrđeno kako je HP postupio u skladu s postupkom koji je propisan odredbama čl. 85. ZUP-a te da je ugovorena poštanska usluga uručena izvršena u cijelosti. U prilog navedenom zaključku govori i presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 25 UsI-3283/17-13 kojom je potvrđeno rješenje tuženika Klasa: UP/I-344-08/17-02/31, Urbroj: 376-04-17-4 od 6. listopada 2017. Prema navedenoj presudi, a koju tuženik dostavlja u prilogu, tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na ostavljanje propisane obavijesti o danu, te satu druge dostave smatra neosnovanim. obzirom da je u postupku utvrđeno kako je u prvom pokušaju dostave davatelj ostavio korisniku obavijest u kućnom kovčežiću, a u drugom pokušaju dostave ostavio pismeno u kućnom kovčežiću, s obzirom da korisnik nije zatečen na adresi, slijedom čega se smatra da je HP obavila urednu dostavu ugovorne usluge u cijelosti.

Nadalje, tuženik ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji od drugih elemenata izuzev navedena četiri, u prilog tome, osim odredbe čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je jasno definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća. Naime navedenom odredbom propisano je kako ista obuhvaća isključivo prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto je prema dokumentaciji koja prileži spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge također govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispijeću samo jedan od načina uručnja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama čl. 37. st. 1. do 4. ZPU-a.

Tužitelj u tužbi također ističe kako je pogrešna tvrdnja tuženika prema kojoj isti nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a budući je tuženik sukladno odredbi čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a dok je odredbom čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge zbog čega tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u svojoj ranijoj odluci utvrdio da

ipak može obaviti inspekcijski nadzor nad HP-om. U odnosu na gornje navode tužitelja, tuženik ističe kako tužitelj u tužbi pogrešno spaja dva različita postupka u jedan pa tako smatra da je njegov zahtjev koji se odnosi na poništavanje odluka HP-a, obvezivanje na zakonito poslovanje i postupanje prilikom dostave pismena sukladno odredbama čl. 85. st. 2. ZUP-a i na određivanje sankcija u slučaju daljnjeg nezakonitog postupanja dopušten, obzirom na odredbe čl. 59. i 56. ZPU-a. Tuženik ističe kako su odredbom čl. 54. ZPU-a propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanjem spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama čl. 55. ZPU-a, iz koje jasno proizlazi kako se radi o dva zasebna postupka, tako postupak inspekcijskog nadzora zasebno provodi poštanski inspektor i u slučaju da utvrdi povredu ZPU-a donosi rješenje. Imajući u vidu da je predmetna pošiljka, nakon izvršena dva postupka dostave, uredno uručena tužitelju, proizlazi kako je Hrvatska pošta postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta te je tuženik zaključio kako, u konkretnom slučaju, nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita. Predlaže da sud temeljem čl. 57. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je 12. prosinca 2019. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17- dalje: ZUS-a) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora, na koju raspravu je pristupio tužitelj, dok na istu nije pristupio uredno pozvani tuženik, stoga je Sud sukladno ovlaštenju iz članka 39. stavak 2. ZUS-a raspravu održao u odsutnosti uredno pozvanog tuženika.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjena sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema pak odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Iz podataka spisa razvidno je da je Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM), ovdje tuženik, 3. travnja 2019. zaprimio zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga [redacted] (dalje: korisnik) s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, Jurišićeva 13. (dalje: HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručivanja preporučene pošiljke, broj: [redacted] u skladu s odredbama čl. 55. Zakona o poštanskim uslugama (NN br. 144/12, 153/13 i 78/15; dalje ZPU). Korisnik, ovdje tužitelj, u svom zahtjevu u bitnom ističe kako je u konkretnom slučaju spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke.

Iz podataka spisa razvidno je kako je tužitelj prošao postupak rješavanja prigovora pri davatelju usluge u skladu s odredbom čl. 54. ZPU-a.

Iz dostavljenog očitovanja HP i preslike dokumentacije proizlazi da je tužitelju 5. listopada 2018., u 12,51 h pokušana dostava preporučene pošiljke broj: [REDACTED] kojom prilikom tužitelj nije zatečen na adresi, te je istom ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem istu može preuzeti, a u kojoj je navedeno i da će drugi pokušaj dostave biti nakon isteka roka od 5 radnih dana od dana ostavljanja obavijesti u prijepodnevnim satima. Obzirom da predmetna pošiljka nije preuzeta u ostavljenom roku, druga dostava je pokušana 16. listopada 2018., što je razvidno iz digitalne dostavne knjige koja prileži spisu tuženika, a kada tužitelj ponovno nije zatečen na adresi, predmetna pošiljka uručena je tužitelju ubacivanjem u kućni kovčežić 16. listopada 2018., koje činjenice među strankama nisu niti sporne.

Prema članku 85 stavku 5. ZUP-a dostava se smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismeno ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

Upravo ova činjenica izvršenja dostave sukladno članku 85. stavku 5. ZUP-a je odlučna za ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja u postupku iz članka 55. Zakona o poštanskim uslugama, a time i za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva za poništenje odluke tuženika, odnosno ocjenu zakonitosti točke 1. izreke odluke tuženika. Imajući u vidu navedeno, pravilno je tuženik u obrazloženju osporene odluke naveo da je HP postupila sukladno odredbi članka 85. ZUP-a i da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti, jer je tužitelju pismovna pošiljka uručena ubacivanjem u kućni kovčežić, čime je ostvarena temeljna svrha dostave u upravnom postupku, a to je predaja pismena osobi kojoj je pismeno namijenjeno, odnosno da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti.

Prema ocjeni Suda, kako je tuženik sukladno utvrđenom činjeničnom stanju odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga podnesenog zbog ne cjelovito obavljene ugovorene usluge, pravilno je utvrdio da u konkretnom slučaju ne postoje zakonske pretpostavke za utvrđivanje odgovornosti HP prema članku 56. ZPU-a, te je zahtjev odbacio pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a, budući je ocijenjeno da je HP obavila cjelovitu uslugu, a vezano za primjenu članka 54. stavka 1. ZPU-a, što svakako ne znači da tuženik nije nadležan provoditi postupke inspeksijskog nadzora sukladno članku 59. ZPU. U tom smislu, Sud ističe da osporena odluka tuženika u točki 2. izreke nije u suprotnosti sa ranijom odlukom tuženika od 22. svibnja 2019., jer je i u toj odluci tuženik istaknuo da vezano za ostavljene obavijesti ne može odlučivati u postupku iz članka 55. ZPU-a, već kroz postupke inspeksijskih nadzora, dakle u zasebnom postupku.

S obzirom na izneseno Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja iznesene u tužbi, te isti nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporena odluka tuženika donesena na temelju pravilno utvrđenog relevantnog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari.

Stoga, a budući da je odluka tuženika zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno presuditi kao u izreci presude.

U Splitu, 19. prosinca 2019.

S U T K I N J A

Mirela Valjan-Harambašić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba, u roku 15 dana od dana primitka pisanog opravka presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda, pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske. (čl. 66. ZUS-a).

Za točnost opravka-ovlašteni službenik

Milka Škaro Grozdanić
Milka Škaro Grozdanić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno:	13.1.2020. 10:16:17	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/104	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-6		0

d2406287